

Πόσιμο Νερό: Το νέο «χρυσάφι» επί γης!

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς Γιαννιώτης

Είναι γνωστό ότι περισσότερο από το 70% του Πλανήτη μας αποτελείται από νερό αλλά δεν είναι όλο πόσιμο. Ομοίως και το 70% περίπου του σώματος του ανθρώπου αποτελείται από νερό, που πρέπει όμως για επιβαλλόμενους λόγους υγείας **να είναι πόσιμο**.

Αυτά τα δύο δεδομένα συνδέονται μεταξύ τους συνεχώς αρνητικά αλλά κανένας ειδικός και παντογνώστης της υπεραφθονίας δεν μας τα λέγει κατανοητά και για την υγεία μας.

Δείτε τα πολύ απλά και πολύ κατανοητά:

Ο πληθυσμός της γης έφθασε ήδη τα 8,25 δισεκατομμύρια και αυξάνεται πάνω από **200.000** άτομα **καθημερινά**, με τις γεννήσεις να είναι ελαφριά **υπερδιπλάσιες** των θανάτων, πλην της Ελλάδος, όπου συμβαίνει το αντίθετο ακριβώς, ίσως για να συνειδητοποιήσουμε την ισχύ εκείνου του κανόνα που λέγει «**ουδέν κακόν αμιγές καλού**» στην περίπτωση του συνεχώς μειούμενου πλέον πόσιμου νερού, που γίνεται νέο «**χρυσάφι**», **ειδικά για την ορεινή και ξεχασμένη χώρα μας!**

Περισσότερα και αναλυτικότερα για την ορεινή και ξεχασμένη χώρα μας θα αναφέρω «**λίαν προσεχώς**». Τώρα επείγουν άλλα και γενικότερα που έχουν ως εξής:

Ποια νερά όμως είναι πόσιμα και ποια δεν είναι;

Στο ερώτημα αυτό η απάντηση δεν είναι εύκολη και απλή. Μοιάζει με την τροφή, για την οποία ο πατέρας της Ιατρικής Επιστήμης Ιπποκράτης είπε και δίδαξε ότι «**η τροφή σου είναι και το φάρμακό σου**», πλην όμως καθημερινά μας «**χαπακώνουν**» με χημικοφάρμακα που δεν είναι **τροφή μας!**

Για το πόσιμο νερό ο σοφός των σοφών Αριστοτέλης (διδασκτική αναφορά στο κεφάλαιο για την Φρόνηση του ανθρώπου στο βιβλίο του «**Ηθικά Νικομάχεια**») γράφει και διδάσκει, κατανοητά και πεντακάθαρα, ότι: «**Όλα τα βαριά νερά είναι βλαπτικά για την υγεία του ανθρώπου!**»

Επομένως, και εφόσον είναι βλαπτικά, **δεν είναι πόσιμα, άρα δεν τα πίνουμε! Τόσο απλά!**

Αλλά ποια νερά είναι «**βαριά**» (Heavy water) και ποια «**ελαφριά**» (Light water ή DDW, που αντιγραμμένο και κλεμμένο από την αρχαιοελληνική Γλώσσα και στις φτωχές Λατινογενείς Γλώσσες αποδιδόμενο ως **Deuterium - Dipleated Water**, δηλαδή **δευτέριο ή δεύτερο -εξασθενημένο μόριο Υδρογόνου, μαζί με το πρώτιο Οξυγόνου- τύπος H²O - νερού**);

Για να μη σας «**ζαλίζω**» με τα «**ακαταλαβίστικα επιστημονικά**», πρακτικά και πολύ απλά και εδώ ας δούμε τι λέγει επ' αυτών η σοφία της αλάνθαστης αρχαιοελληνικής Γλώσσας, που φώτισε και φωτίζει όλους τους «**άφωτους**», με υπενθύμισή μου ότι αρχικά και στα πολύ παλαιά ελληνικά οι άνθρωποι λέγονταν «**φώτες**», με όσα και ό,τι σημαίνει αυτό για φωτισμένους και αφώτιστους.

Ίσως δεν θα το πιστέψετε, αλλά μπορείτε να βεβαιωθείτε από ένα καλό λεξικό της αρχαιοελληνικής Γλώσσας, ότι το νέο και φρέσκο **ύδωρ**, στα αρχαιοελληνικά, λέγεται «**νηρόν**» και νεοελληνικά λέγεται **νερό!**

Επομένως εδώ έχουμε μία άλλη αδιάψευστη **απόδειξη** ότι οι αρχαίοι και οι νέοι Έλληνες είναι **ίδιοι!**

Πράγματι, το «**νηρός - νηρά - νηρόν**» είναι σκόπιμα και πολυεμπορικά κρυμμένο αρχαιοελληνικό επίθετο και σημαίνει «**νεαρός - νεαρά - νεαρόν**» υπό την έννοια του νέου, φρέσκου και πρόσφατου, τόσο για την διατροφή μας, όσο και για το πόσιμο νερό μας, που οι σοφοί πρόγονοί μας το έλεγαν «**νεαρόν ύδωρ**»!

Ποιο είναι το «ελαφρύ» και ποιο το «βαρύ» νερό;

Με τους χαρακτηρισμούς αυτούς προσδιορίζεται όχι το βάρος του νερού αλλά το περιεχόμενό του, δηλαδή τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που υπάρχουν μέσα του.

Το αρχικό νερό «**που σχηματίζεται από την συνένωση μορίων υδρογόνου και οξυγόνου**», όπως διδαχθήκαμε στο σχολείο, είναι καθαρό και ως «**νεαρό**» περιέχει μόνον...**νερό!** Είναι πολύ «**ελαφρύ**» ή πολύ

«μαλακό»! Την ίδια έννοια έχουν και οι δυο λέξεις αυτές από την αρχαιότητα.

Στην συνέχεια του γνωστού «**κύκλου νερού**», στην γη και στην ατμόσφαιρα, απορροφά και περιέχει με προσμίξεις άλλες ουσίες, που ανάλογα με την ποσότητα και την ποιότητά τους το κάνουν ωφέλιμο ή βλαβερό για την κάθε είδους και μορφής ζωή στην γη, πρώτιστα βέβαια για τον άνθρωπο.

Για να μετρηθεί το περιεχόμενο του νερού σε «*οργανικές και ανόργανες ουσίες*» η Επιστήμη βρήκε έναν πολύ απλό τρόπο, που είναι η **αγωγιμότητά του** στο ηλεκτρικό ρεύμα, και ανάλογα με αυτήν αρχίζει η κατάταξή του ως **πολύ ελαφρύ** ή **πολύ μαλακό** νερό (0-70 ppm), **ελαφρύ** ή **μαλακό** νερό (70-150 ppm) και μετά αλλάζει ο χαρακτηρισμός κατατάξεως σε **μέτρια βαρύ** ή **σκληρό** νερό (150-250 ppm), **αρκετά βαρύ** ή **σκληρό** νερό (250-320 ppm), **βαρύ** ή **σκληρό** νερό (320-420 ppm) και τέλος **πολύ βαρύ** ή **πολύ σκληρό** νερό **πάνω από 420 ppm**, όπως στις ΗΠΑ, όπου δεν επιτρέπεται πόσιμο νερό πάνω από **500 ppm**, αλλά στις εμπορικές οδοντόκρεμες θα το βρείτε περί τα 1500 ppm!

Αυτό το «*ppm*» (από τα αρχικά των λέξεων parts per million) είναι μονάδα μέτρησης περιεκτικότητας και αναλογίας της τάξεως του εκατομμυριοστού. Μπορείτε εύκολα και άμεσα να το έχετε από μόνοι σας για το νερό που πίνετε ή χρησιμοποιείτε, αν εφοδιασθείτε με ένα απλό **αγωγιμόμετρο** του εμπορίου (σχήμα μικρού φακού και κόστους περί τα 40 Ευρώ). Σε ένα καθαρό μισογεμάτο ποτήρι με το νερό που θέλετε να εξετάσετε εμποτίζετε τις ενσωματωμένες δυο μεταλλικές άκρες του αγωγιμόμετρου και στην οθόνη του βλέπετε τον αριθμό των ppm, τα οποία είναι η ποσότητα των διαλυμένων και αδιάλυτων σωματιδίων που περιέχει εκείνη την στιγμή.

Έτσι, και από μόνοι σας, γίνεσθε «*επιστήμονες = γνώστες και ειδικοί*» τουλάχιστον για το νερό που πίνετε και χρησιμοποιείτε.

Υπάρχει και άλλος απλός και παραδοσιακός τρόπος διαγνώσεως του μαλακού (ελαφριού) νερού και του σκληρού (βαριού), με **το σαπούνι και τον αφρό του!**

Αν αφρίζει εύκολα και γρήγορα, είναι **ελαφρύ**, διαφορετικά είναι **βαρύ**. Πόσο όμως και σε ποιο βαθμό, θα το εκτιμήσετε ανάλογα και περίπου.

Τέλος, οφείλω να αναφέρω ότι υπάρχει και το «*υπερβαρύ*» νερό (ύδωρ επιστημονικά) με το «*τρίτιό*» του, που αφορά ειδικούς και επιστήμονες της σύγχρονης εποχής. Αυτά προς το παρόν, λοιπόν!

Ελπίζω όλα τα παραπάνω να σας φανούν χρήσιμα για την υγεία και ευεξία σας, χωρίς κανένα κόστος, ούτε φάρμακα και ίσως ούτε ακόμη πανάκριβα **ασφάλιστρα Υγείας!**

Και ειλικρινά θα είμαι ευτυχής ως μακρόβιος Έλληνας Επαγγελματίας Ασφαλιστής, αν επιτευχθεί αυτό έστω κατά ένα μέρος, επειδή πάντα διδάσκω και λέγω την σοφία του Αισχύλου «*σοφός δεν είναι αυτός που γνωρίζει τα πολλά αλλά αυτός που γνωρίζει (και διδάσκει ατελώς) τα Χρήσιμα!*»!